

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

• Θέδες Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐσείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδόλφον Βελῶ καὶ Ἰουλίον Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις *Ρ. (συνέχ.) — Οὐίλλη Κόλλις: Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ, μετάφρ. Ν. Σπανδοῦ. (συνέχ.) — Louis Jourdan: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΞ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ, Ρωμαϊκὸν διήγημα, μετάφρασις Tony.

ἜΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προπληρωτῆ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15. Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλια 6.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Αἰγύπτῳ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν τῶν νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραματοσήμων ἀπ' εὐθείας: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἢ: «Πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κύριον Π. Γριτσάνην (βιβλιοπωλεῖον ὁ «Ἀπόλλων»)». Ἰδίως δὲ παρακαλοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν αἴτησιν ἡμῶν ταύτην οἱ ἐν τοῖς χωρίοις κκ. Συνδρομηταί, διότι ἀποβαίνει λίαν ἐπίπονος καὶ πολυέξοδος ἢ ἀποστολὴ εἰσπράκτορος πρὸς εἰσπραξίν εὐτελοῦς δεκαπενταφράγκου συνδρομῆς.

Ἡ Διεύθυνσις

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

ΑΒ'

Ἡ κατηγορία σπουδαίως ἐπωφελήθη ἐκ τῆς καταθέσεως τῆς Μαριέττας. Ἦτο δύσκολον νὰ ὑπολειφθῆ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ἀφοῦ τὸ θῦμα αὐτὸ ἀνεγνώριζε καὶ ὑπεδείκνυε τὸν δολοφόνον.

Αἱ πληροφορίες αὗται ἠδύναντο νὰ συνοφισθῶσιν ὡς ἑξῆς:

Ἡ οἰκογένεια Δαλισιέ κατήγετο ἐκ Γρενόβλης, ὅσα ἐκ τῶν μελῶν τῆς κατώκου ἔτι εἰς τὸν τόπον ἀπήλαυον ὑπολήψεως. Μόνον ὁ πατὴρ τοῦ Λαυρεντίου εἶχε διαπράξει ἄλλοτε σοβαρὰ ἐγκλήματα.

«Ὁ Γεώργιος Δαλισιέ εἶχε λάβει καλὴν ἀνατροφὴν· οἱ γονεῖς του τὸν εἶχον προορίσει διὰ τὸ οἰκονομολογικὸν στάδιον καὶ τὸν εἰσῆγαγον, ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιν ἐτῶν, ὡς κατώτερον ὑπάλληλον εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἰσέρας. Κατὰ τὰ δύο ἔτη, καθ' ἃ ἔμεινεν ἐν αὐτῷ, οὐδὲν σπουδαῖον παράπονον ἠγέρθη κατ' αὐτοῦ. Μετ' ὀλίγον ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν σπουδαῖον κατάστημα ὡς πρῶτος ὑπάλληλος. Ὁ προϊστάμενός του ἦν νῦχαριστημένος ἐκ τῆς ἐργασίας του, ἡ δὲ διαγωγὴ του ἦτο ἀρκετὰ καλὴ. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἦσαν φαινόμενα, ἅτινα ἐγίνωσκεν ἐπιτηδεῖως νὰ ὑποκρίνηται, πράγματι δὲ μετῆρχετο ἀκόλαστον βίον, ἔπαιζε καὶ ἦτο κατὰ χρεως.

Χάρις εἰς τὸ ἐλκυστικὸν ἐξωτερικὸν τοῦ ἠγαπήθη ὑπὸ τινος νεάνιδος ἀνηκούσης εἰς μίαν τῶν ἐντιμωτέρων τῆς Γρενόβλης οἰκογενειῶν. Ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, ὅστις ὑπωπτεύετο ἀναμφιβόλως τὰ ἐλαττώματα τοῦ Γεωργίου Δαλισιέ, ἀντέστη εἰς τὸν γάμον, ἀλλὰ τὸ ἐπιμόνον πάθος τῆς θυγατρὸς του τὸν ἐβίασε νὰ ἐνδώσῃ.

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ δὲν ἐβράδυνε νὰ μετανοήσῃ, καθότι ὁ Δαλισιέ, νυμφευθεὶς, δὲν ἐκρατεῖτο πλέον. Μετ' ὀλίγον κατεσπατάλησε τὸ διαθέσιμον τῆς προικὸς μέρος. Ἡ ἐξαπατηθεῖσα σύζυγός του κατοικοποιουμένη καὶ μόνη μένουσα μετὰ τοῦ νηπίου τέκνου τῆς ἐστέναζε χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ παραπονῆται πρὸς τοὺς γονεῖς τῆς, ὧν τὰς συμβουλάς εἶχε περιφρονήσει.

Ἐν τούτοις τὰ χρέη ἠϋξάνον, καὶ μετ' ὀλίγον κατέστησαν τοσοῦτω μεγάλα καὶ οἱ δανεισταὶ τοσοῦτω ἀπαιτητικοί, ὥστε ὁ Γεώργιος Δαλισιέ, μὴ δυνάμενος ν' ἀνθῆξῃ, ἔφυγεν ἡμέραν τινά, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν σύζυγόν του καὶ ἐναγκαλισθῆ τὸ τέκνον του.

Τὴν ἐπαύριον ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ κατήγγειλεν αὐτὸν δι' ἐπανειλημμένους ὑπεξαίρεσεις διαπραχθεῖσας διὰ πλαστογραφίας καὶ ἀνερχομένας εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας φράγκων.

Ἀλλ' ἡ κυρία Δαλισιέ ἐκράτησε τὴν μήνησιν· προκαλέσασα δὲ συνεισφορὰν με-

ταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ συζύγου τῆς καὶ τῶν ἰδικῶν τῆς, ὅπως σώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ τέκνου τῆς, ἐξώφλησε τὸν κύριον Τ... οὗτος δὲ, ὅτε ἡ δικαιοσύνη τὸν ἀνέκρινε καὶ ἐξήλεγξε τὰ βιβλία του, ὠμολόγησεν ὅτι ἠπατήθη, καὶ ἀνεγνώρισεν ὡς γνησίας τὰς πλαστὰς ὑπογραφάς.

Καίτοι αἱ δηλώσεις αὗται δὲν ἦσαν προφανῶς ἀληθεῖς, ἡ ἀνάκλησις τῆς μηνύσεως ἐκώλυσε τὴν περαιτέρω καταδίωξιν. Ἡ κυρία Δαλισιέ ἐγκατέλιπε τὴν Γρενόβλην καὶ ἦλθεν εἰς Παρισίους, μετ' ὀλίγον δὲ ἰκανοποίησε καὶ ἐκείνους, οἵτινες τὴν εἶχον συνδράμει, ὅπως μὴ κηλιδωθῆ τὸ ὄνομα, ὅπερ ἔφερον.

Οἱ ἄλλοι δανεισταὶ τοῦ κυρίου Δαλισιέ, καὶ τοιοῦτοι ἦσαν πολλοί, δὲν ἐπληρώθησαν, καὶ, πιθανῶς, οὐδέποτε θὰ πληρωθῶσιν.

Ἡ σημείωσις αὕτη κατέληγεν ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ πολλὰ ἔτη οὐδὲν πλέον ἠκούσθη περὶ τοῦ Γεωργίου Δαλισιέ· ὑπέθετον μόνον ὅτι εἶχε καταφύγει εἰς Ἰταλίαν. Ἀλλὰ πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν ἡ κυρία Δαλισιέ μετέβη εἰς Γρενόβλην, ὅπως λάβῃ τὴν πατρικὴν τῆς κληρονομίαν. Ἐπέδειξεν εἰς τινὰς τῶν συγγενῶν τῆς ἐπιστολήν, δι' ἧς τῇ ἀνηγγέλλετο ὁ θάνατος τοῦ συζύγου τῆς, δολοφονηθέντος, ὡς ἔλεγεν ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, ὑπὸ ληστῶν κατὰ τὰ περίχωρα τῆς Νεαπόλεως. Δὲν ἐβεβαιώθησαν περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς εἰδήσεως ταύτης, οὐχ ἦττον, ἐπειδὴ τοσοῦτος διέρρευσε χρόνος ἀνευ νεωτέρων εἰδήσεων, φαίνεται πιθανή».

Αἱ πληροφορίες αὗται, αἵτινες ἐπεκύρουν τὰς ὑποθέσεις τοῦ κυρίου Θουριέ, ἐπεσυνάφθησαν ἐν τῇ δικογραφίᾳ, καίτοι οὐδεμίαν ἀμεσον σχέσιν εἶχον πρὸς τὴν προκειμένην δίκην· ἀλλ' ἦσαν πολῦτιμοι κατ' αὐτόν, καθόσον ἐδήλουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ Λαυρεντίου, τὰ κακὰ ἔθνη, ἅτινα τοσοῦτον αἰφνιδίως ἐξεργάγησαν ἐν αὐτῷ, τὸ πάθος τοῦ χαρτοπαιγιῶν, τὰς ἀσωτίας, τὴν πρὸς τὸ ἔγκλημα τάσιν, τὴν ὑποκρισίαν του, τὴν πρὸς ἄμυναν